

کوه نور سرفتی بر سر ملکه انگلیس

«درخواست‌های زیادی درباره بازگرداندن تمام چیزهای گرانبهایی که در موزه انگلیس نگهداری می‌شود، مطرح است. اگر بخواهیم با تمام آنها موافقت کنیم که موزه خالی می‌شود.»

171#درخواست‌های زیادی درباره بازگرداندن تمام چیزهای گرانبهایی که در موزه انگلیس نگهداری می‌شود، مطرح است. اگر بخواهیم با تمام آنها موافقت کنیم که موزه خالی می‌شود. »

این جمله ای است که مرداد 1389 دیوید کامرون نخست وزیر فعلی انگلیس در مصاحبه ای با روزنامه دیلی تلگراف عنوان کرد.

او در واقع با گفتن این جمله، خواسته یا ناخواسته اعترافی صریح داشت بر یک خصلت دیرینه انگلیسی‌ها. انگلیسی‌هایی که از اولین استعمارگران تاریخ بودند و همین خوی استعمارگری سبب شده تاکنون عمده آنچه از تاریخ فرهنگ و تمدن در کشورشان یافت می‌شود مربوط به تاراج از کشورهای دیگر باشد.

خیلی از این نشانه‌ها در معرض دید عمومی گذاشته شده و بعضی‌ها هم به صورت خاص و با شرایط ویژه نگهداری می‌شود، اما جالب است بدانید یکی از مهم‌ترین مواردی که در اختیار شخص ملکه بوده و هست و آن را در بهترین جای ممکن یعنی روی تاجش گذاشته ریشه ایرانی دارد و به نوعی از ایران دزدیده شده است.

الماس کوه نور که آن را زوج الماس دریای نور می‌دانند، زمانی بزرگ‌ترین الماس دنیا بود. این الماس در گذشته 186.0625 قیراط معادل 37.21 گرم وزن داشته که در تراش جدید 105.602 قیراط معادل 21.61 گرم شده است.

این سنگ قیمتی سال ۱۶۵۶ میلادی از ناحیه قلعه باستانی گلکنده در نزدیکی حیدرآباد در ایالت آندرا پردیش در کشور هند به دست آمد.

این قلعه از اماکن توریستی هند است که به سبک معماری ایرانی - هندی ساخته شده و دیواره‌های بلند دیده بانی دارد.

گلکنده چند دروازه اصلی و راه‌های ورودی و خروجی مخفی دارد و همین مسئله به زیبایی‌اش افزوده است. با این که در حال حاضر گلکنده هیچ شباهتی به قلعه ندارد و کاملاً از بین رفته، اما برای گردشگران هندی که به مکان‌های تاریخی علاقه دارند، جزو اولین انتخاب‌هاست.

قلعه گلکنده در زمان سلسله کاکاتیا در سال ۵۳۸ هجری قمری تاسیس و زمان قطب شاهیان به عنوان پایتخت برگزیده شد.

گفته می شود قدمت تاریخی الماس کوه نور به 4000 سال می رسد. درباره این الماس روایت های زیادی وجود دارد؛ روایتی در کتاب بابورنامه (که بر اساس خاطرات بابورشاه هندی، موسس امپراتوری مغولی هند نوشته شده است) می گوید الماس کوه نور متعلق به راجای ناشناخته از پادشاهان هند است که سال ۱۵۲۶ به او رسیده است.

بعد از بابور پسرش همایون به سلطنت رسید و الماس هم همین طور دست به دست چرخید تا این که توسط میرزا محمد میرجمله، وزیر مشهور ایرانی عبدالله قطب شاه به شاه جهان پادشاه گورکانی هند تقدیم شد و در آنجا ماند و سال ۱۷۳۸ میلادی به دست نادرشاه رسید.

نادرشاه در کشورگشایی های خود جواهرات زیادی برای خزانه به ارمغان آورد که در میان این غنائم جنگی، جواهراتی مثل کوه نور، دریای نور، تخت طاووس و کره جواهر نشان به ایران آورده شد و بین همه آنها کوه نور بیشتر از همه مورد توجه قرار گرفت.

اما کوه نور که گویا به یک جا ماندن عادت ندارد، پس از مرگ نادر توسط احمدشاه درانی یکی از پادشاهان افغانی به افغانستان منتقل و سپس به شاه شجاع از دیگر سلاطین آن دیار رسید.

حکومت بیست ساله شاه شجاع هم زیاد دوام نیاورد و وقتی شیرپنجاب جایش را گرفت، کوه نور توسط این سردار هندی به هند بازگشت و بعدها به دست کمپانی هند شرقی بریتانیا افتاد.

سال ۱۸۷۷ رسماً اعلام شد این الماس در اختیار ملکه ویکتوریا، امپراتور بریتانیا در دوران استعمار بریتانیا بر هند است؛ الماسی که انگلستان رسماً می گوید آن را به هند یا ایران پس نخواهد داد.

الماس کوه نور که به واسطه خاصیت مارکوپولویی آن طرفداران زیادی هم دارد اکنون در برج لندن، قصری تاریخی در ساحل شمالی رود تیمز، نگهداری می شود و این کشور هم تا کنون حاضر نشده آن را به ایران یا حتی هند برگرداند. حالا فکر این که مقصد بعدی کوه نور کجاست، جالب است؛ بخصوص که ایران باشد.